

защото народостопанското положение на всички страни вече започваше да се разкълща. Тази стопанска криза дойде от Америка – 1930 г. Но Костурков имаше фиксирана идеята, че Бокков ще вземе някаква комисиона, което не беше вярно. После сделката стена, но инженерът не взе нищо. Отношенията между двамата бяха лоши. Когато Костурков стана министър на железниците, първата му задача беше да спартизани министерството, като назначи навсякъде свои хора, на радикалната партия. – от най-големия до най-малкия чиновник. Но всички ж.п. спирки започнаха да се създават организации на радикалната партия, защото иначе хората рискуваха да бъдат уволнени. А инж. Бокков се яви в защита и на най-долностоящия работник. Тогава именно се яви големият конфликт между тях. Той се изостри до такава степен, че Костурков започна да решава въпросите, без да се допитва до инж. Бокков, който беше специалистът.

^{3 груп.} Сделката беше отхвърлена и тя закъсня с ~~година~~ две. Останаха не пласирани над 7 милиона кгр. тютюни – на кооперациите и частните търговци. А ориенталските тютюни са характерни с това, че като стоят две години, листата им по края започват да почерняват. Тогава те правят втора ферментация. Ако останат повече, всяка година качеството им пада. А тази сделка се провлачи повече от три години. В края на краищата никой купувач не искаше да ги купува. При това реколтата от 1931 г. стана много хубава и на пазара вървяха тези тютюни, а другите не ги искаха. Освен това като дойде кризата, производството на всички режии и монополи в Европа намаля с 30% – народни обедни, които имаха запаси от по-рано. Така у нас са задръстиха тютюни може би още и от 1928 г. Това стана и в Гърция и в Турция. Застигнаха се три реколти, ако не и повече. Тогава най-накрая се реши въпроса тези тютюни да се предложат на концерна "Реемстма". Защото само тези вече искаха да ги вземат и да направят компенсационната сделка. Те казаха, че вместо да плащат възнаграждение на безработните, предпочитат да направят тази сделка. Положението беше такова – друг купувач нямаше. Тогава д-р Шнур ръководеше покупките на Реемсма. Как Асенов – също. И понеже в това време стана навсякъде задръстване на тютюните, Реемстма оцени тютюните като долно качество и предложи много ниска цена. Докато по-рано на чехите щахме да ги продадем по 150 лв., на Реемстма ги дадохме по 52-3 лв. Става загубите бяха големи. Нашата фирма тогава дойде до ликвидация. Така в тази работа Костурков изигра една катастрофална роля.

Министър–председател тогава беше Никола Мушанов. Стивам при него като представител на комитета по сделката. Обяснявам му положението. Той ме изслушва и ми казва, че не може да се наложи на Костурков, защото това значи да предизвика министерска криза. Че ме обвинят, че съм ге-